

ringen at tage den Beslutning, hvortil samme i den Anledning maatte komme.

Monrad: Jeg anseer det ikke for at være af nogen væsentlig Betydning, om Regeringen stiller sig paa et andet Standpunkt end vi, naar der er Spørgsmaal om Decharge, og vi ere villige til at give den. Naar vi blot have Ret til at „chargere“, naar vor Ret til at gjøre Ansvar gjeldende ikke bestrides, saa har det Dvrigt efter min Overbeviisning ikke stort at betyde.

Premierministeren: Jeg vilde nødig optage Striden igjen, og jeg troer, at den ei vil have meget at betyde, naar Thinget indskrænker sig til at kunne gjøre et besluttet Ansvar gjeldende ved Søgmaal for den competente Domstol, Noget, jeg aldrig har nægtet; men det forekom os under Forhandlingerne i det andet Thing, at man vilde gjøre andre Regnskabsanskuelser gjeldende; det forekommer os, at Rigsdagen derved ligesom vilde stille sig i et vist overordnet Forhold til Regeringen, og det maatte vi modsætte os; men et saadant overordnet Forhold ligger slet ikke i Anklageretten; thi det kommer efter denne an paa Dommen, og, hvis Rigsdagen taber, saa er den den tabende Part.

Ordføreren: Dersom den Dvitteringsmaade, der er foreslaaet af Udvalget, og som allerede tidligere har faaet sin Aerkjendelse, ikke skulde være den rette, saa er det meget vanskeligt at indsee, hvad der da skulde træde istedetfor; thi man kan jo vistnok fortolke den Bestemmelse i Grundlovens § 53, at Rigsdagen fatter Beslutning angaaende Finantsregnskabet paa forskjellig Maade, men hvorledes man end vil udfinde Fortolkningen, saa maa dog fornøstigtvis Resultatet deraf blive, at i denne Beslutning skal der ligge en Erkjendelse fra Rigsdagens Side af, at den erklærer, at den intet Videre har at fordre med Hensyn til det paagjældende Statsregnskab, eller ogsaa tager et bestemt Forbehold angaaende Regnskab i det Hele eller dets enkelte Poster. Nu forekommer det mig iøvrigt, at Landsthings Udvalgets Betænkning indeholder et meget klart Beviis for, at der principrigtigt ikke her kan bruges andet Udtryk, eller tillægges Bes-

lutningen anden Betydning, end at det skal være at give „Decharge“, som man kalder det. Thinget har derved ikke gjort Andet end udtalt sin Formening om dette Regnskab; der er ikke gjort noget Indgreb eller præjudiceret Noget med Hensyn til den anden Statsmagt, der foruden Rigsdagen har med Finantsloven og Finantsvæsenet at gjøre, nemlig Kronen; om Kongen vil give Ministeriet Decharge for sit Vedkommende, og om Finantsregnskabet for det paagjældende Aar saaledes skal ansees for endelig afgjort, det er Noget, der ligger udenfor Rigsdagens Beslutning og vedkommer os ikke her. Her er Spørgsmaalet kun: skulde vi ubetinget meddele Ministeriet Dvittering for Statsregnskabet for 1851 — 52, eller skal det gjøres under visse Forbehold, og, naar man vil meddele Dvittence, saa troer jeg ikke, at man kan bruge et rigtigere Udtryk end det, der tidligere er vedtaget. Man kunde vel maaffee finde et andet Udtryk, der kunde udtale den samme Mening; men det vilde dog være inconsequent.

Monrad: Saaledes som den ærede Indenrigsminister har oplyst Sagen, er det væsentligt et Etiquette-spørgsmaal. Det forekommer Indenrigsministeren, som man ved at bruge Ordet Decharge, stiller Ministeriet i et underordnet Forhold til Rigsdagen. Jeg skal ikke videre gaae ind paa Spørgsmaalet om, hvilken Stilling Ministeriet indtager ligeoverfor Rigsdagen; kun saameget maa det være mig tilladt at bemærke, at jeg ikke anseer Ministeriet for at være en sideordnet Magt. Forøvrigt kan jeg ikke nægte, at Grundlovens Bestemmelse om Regnskabernes Decision har frembragt endeel Tvivl, hvortil der efter min Mening ikke var Anledning. Naar man seer hen til Sproget i Grundloven, saa finder man, at den beslutter sig paa at være saa forstaaelig og folkelig som muligt; og dette er den eneste Grund, hvorfor der er brugt Ordet „Beslutning“ og ikke „Decision“. Dette er imidlertid fra Regeringens Side blevet fremskillet saaledes, som om Rigsdagens „Beslutning“ ikke var nogen „Decision“. I denne Henseende skal jeg villig indrømme, at man mangler en Lovbestemmelse om, paa hvil-